

עליו. אמרו שהוּא כרָאשׁ [הוּמֶה]
הנְּחַשׁ, שַׁהְוּא רִמְאֵי, וְאָתוֹ
הַעֲצָם הוּא רִמְאֵי מִכֶּל שָׁאֵר
הַעֲצָמוֹת.

שְׁלִמְדָנוּ, אמר רבי שמואון, למה
נשאָר בְּקִיּוֹם אָתוֹ הַעֲצָם מִכֶּל
מִכֶּל שָׁאֵר הַעֲצָמוֹת? מִשּׁוּם
שַׁהְוּא רִמְאֵי, וְאַיִן סֻכְּל טֻעם
שְׁלַמּוֹן שֶׁל בְּנֵי הַאֲדָם כִּמוֹ
שָׁאֵר הַעֲצָמוֹת, וְמִשּׁוּם כֵּה הוּא
חִזְקָה מִכֶּל הַעֲצָמוֹת, וְהוּא יְהִי
הַעֲקָר שַׁהְגָוֵךְ נְבָנָה מִמְּנָגָה. זֶהוּ
שְׁפָתּוּב בַּת בְּתוּאֵל הַאֲרָמִי.

וְלִמְדָנוּ, אמר רבי שמואון, הוּא רִמְאֵי וּמַעוֹלָם רִמְאֵי,
רִמְאֵי וּמַעוֹלָם רִמְאֵי, וְשָׁבֵן יָצַר
הַרְעָה שַׁהְוּא רִמְאֵי. זֶהוּ שְׁפָתּוּב
בַּת בְּתוּאֵל הַאֲרָמִי - עַצְם רִמְאֵי.
מִפְּדָן אֲדָם - מִצְפָּר רִמְאֵים, כִּמוֹ
שְׁשִׁנְיָנוֹ פְּדָנָא דְּתוּרָא, שַׁהְוּא
צָמֵד. אֶחָות לְבָנָן - אֶחָות יָצַר
הַרְעָה הַאֲרָמִי. כִּמוֹ שְׁשִׁנְיָנוֹ,
בְּתִחְלָה שְׁהִיה מְגֻלָּל בְּחַטָּאות
בְּזֶה הַעֲולָם נִקְרָא לֹוט. לְעַתִּיד
לְבָא שְׁלָא יְהָא מְגֻלָּל כִּמוֹ
בְּרָאשׁוֹנָה, כִּמי שְׁרוֹחָץ וּמְטַבֵּל
אֶת טָמֵאתוֹ, קְרוֹאִים לוֹ לְבָנָן. עַל
כָּל פְּנִים אֵין יָצַר הַרְעָה בְּטַל מִן
הַעֲולָם.

בָּא שְׁמַע שְׁקָה אָנוּ בְּאַרְנוּ
בְּבִרְיתָא. שְׁתִּי בְּנוֹת לֹוט, שָׁהָנוּ
שְׁנִי כְּחוֹת הַגּוֹף הַמְּעוֹרָות אֲת
יָצַר הַרְעָה, עַכְשָׁו שָׁאָנוּ כֵּל כֵּה
מְגֻלָּל וּמְטַבֵּל מַלְכָלָכוֹ וּקְרָא לְבָנָן,
וְאָוֹתָן שְׁתִּי בְּנוֹת אֵין בְּטַלוֹת
מִפְּשָׁש. זֶהוּ שְׁפָתּוּב (בראשית כט)
וּלְבָנָן שְׁתִּי בְּנוֹת.

אמָר רַבִּי יוֹסֵי כֵּה הוּא, מִמְּן בְּתִיב בְּכִירָה וְצַעִירָה וְהַכָּא
בְּכִימָה גְּדוֹלָה וְקַטָּנה. אָמָר רַבִּי יוֹסֵי, אֲכַל אֵין
בְּכִחָה לְעַשּׂוֹת רַע וְלְהַתְעֹורֶר לְיָצַר הַרְעָה בְּמִתְחָלָה. מִשְׁמָע
דְּכִתְיבָּה שֵׁם הַגְּדוֹלָה לְאָה, שְׁלָאָה מִפְּחָה וּמִרְשָׁעָתָה.
וּשְׁם הַקְּטָנָה רְחֵל, שְׁאָין בָּה כִּמְהַמְּתַעֲרָר, כִּמְהַדְּאָת
אָמָר, (ישעה נ) וּבְרִיחָל לְפָנֵי גּוֹזִיזָה נָאָלָמָה.

גְּרָמָא דְּשִׁדְרָה, הַהוּא דְּאַשְׁתָּאָר בְּקִבְּרָא מִכֶּל גּוֹפָא,
בְּתִוְאֵל רִמְאֵה. שְׁאָלִית עַלְיהָ, אָמָר דְּהֹוּא כְּרִישָׁא (רִמְאֵ)
דְּחִוְיאָ, דְּאִיהוּ רִמְאֵה, וְהַהוּא גְּרָמָא הַיָּא רִמְאֵה מִכֶּל
שְׁאֵר גְּרָמִי.

דְּתָאָנָא אָמָר רַבִּי שְׁמַעְוֹן, הַהוּא גְּרָמָא לְמַה אַשְׁתָּאָר
בְּקִיּוֹמָא יַתִּיר מִכֶּל שְׁאֵר גְּרָמִי. מִשּׁוּם דְּאִיהוּ
רִמְאֵה. וְלִית סְבִיל טֻעְמָא דְּמַזְוְנָא דְּבָנִי נְשָׁא כְּשָׁא
גְּרָמִי, וּבְגִינִּי כֵּה הוּא מִקְיָף מִכֶּל גְּרָמִי וְהַוָּא לִיהְיוּ עַקְרָא
דְּגּוֹפָא אַתְּבָנִי מִגִּיהָ. הַדָּא הוּא דְּכִתְיבָּב בַּת בְּתוּאֵל
הַאֲרָמִי.

וְתָאָנָא אָמָר רַבִּי שְׁמַעְוֹן, הוּא רִמְאֵי וּמַעוֹלָם רִמְאֵי,
וְשָׁבֵן יָצַר הַרְעָה דְּאִיהוּ רִמְאֵי. הַדָּא הוּא דְּכִתְיבָּב
בַּת בְּתוּאֵל הַאֲרָמִי גְּרָמָא רִמְאֵה. מִפְּדָן אָרֶם, מִאַמְּדָר
רִמְאֵין, כְּדָתָנָן פְּדָנָא דְּתוּרָא שַׁהְוָא צָמֵד. אֶחָות לְבָנָן,
אֶחָות יָצַר הַרְעָה הַאֲרָמִי, כְּדָתָנָן, בְּתִחְלָה שְׁהִיה מְגֻלָּל
בְּמִתְחָאוֹת בְּזֶה הַעֲולָם נִקְרָא לֹוט. לְעַתִּיד לְבָא שְׁלָא יְהָא
מְגֻלָּל כְּרָבְקָדְמִיתָא, כְּמָאָן דְּסָחִי וּמְטַבֵּל מִסְּאָבוֹתָיהָ,
קְרָאָן לִיהְיוּ לְבָנָן. עַל כָּל פְּנִים אֵין יָצַר הַרְעָה בְּטַל מִן
הַעֲולָם.

תָּא שְׁמַע, דְּהַכְּיָ אָנוּ אַוְקִימְנָא בְּמִתְנִינָה. שְׁתִּי בְּנוֹת לֹוט
שְׁהָנוּ מְגֻלָּל כֵּל כֵּה וּמְטַבֵּל מַלְכָלָכוֹ נִקְרָא לְבָנָן, וְאָוֹתָן
שְׁתִּי בְּנוֹת אֵין בְּטַלוֹת מִפְּשָׁש, הַדָּא הוּא דְּכִתְיבָּב, (בראשית
כט) וּלְבָנָן שְׁתִּי בְּנוֹת.

אָמָר רַבִּי יוֹסֵי כֵּה הוּא, מִמְּן בְּתִיב בְּכִירָה וְצַעִירָה וְהַכָּא
בְּכִימָה גְּדוֹלָה וְקַטָּנה. אָמָר רַבִּי יוֹסֵי, אֲכַל אֵין
בְּכִחָה לְעַשּׂוֹת רַע וְלְהַתְעֹורֶר לְיָצַר הַרְעָה בְּמִתְחָלָה. מִשְׁמָע
דְּכִתְיבָּה שֵׁם הַגְּדוֹלָה לְאָה, שְׁלָאָה מִפְּחָה וּמִרְשָׁעָתָה.
וּשְׁם הַקְּטָנָה רְחֵל, שְׁאָין בָּה כִּמְהַמְּתַעֲרָר, כִּמְהַדְּאָת
אָמָר, (ישעה נ) וּבְרִיחָל לְפָנֵי גּוֹזִיזָה נָאָלָמָה.

שְׁלָאָה מִפְּחָה וּמִרְשָׁעָתָה. וּשְׁם הַקְּטָנָה רְחֵל, שְׁאָין בָּה כִּמְהַמְּתַעֲרָר,
וּבְרִיחָל לְפָנֵי גּוֹזִיזָה נָאָלָמָה.

אֲבָנֶר רֹב הַיּוֹנָא, זֶה יִצְרָא הַרְעָא
וְשַׁתִּי בְּנוֹתֵיו מִתְחַלְפּוֹת מִכְמֹות
שְׁחִיאוֹ בַּרְאָשׁוֹנָה. בַּתְּחַלָּה לוֹט,
מִקְלָל מִגְלָל. עֲכֹשׂוּ לְבָנָן, מְלָכֶן,
שְׁשָׁאַיְנוֹ מִקְלָל וּמִגְלָל בְּנוֹוֹלוֹ
כְּכֶבֶר אָשׁוֹנָה. בַּתְּחַלָּה שַׁתִּי בְּנוֹתֵיו
חוֹזְקוֹת, פֶּל אַחַת וְאַחַת בְּלָחָה,
וּעֲכֹשׂוּ שֵׁם הַגָּדְלָה לְאָהָ - לְאָה
בְּבָלָא כָּה, לְאָה בְּלָא חַזִּיק, לְאָה
מִפְּמַעַשְ׀יָה הָרָאשׁוֹנִים. וּשְׁם
הַקְּטֻנָּה רְחָל, כְּמוֹ שָׁאָמְרָנוּ, וְלֹא
כִּמְוֹת שְׁהִיא בַּרְאָשׁוֹנָה.

אנָמֵר רֹב אֶחָד בֶּן יַעֲקֹב, בָּא רָאָה
כְּתוּב, וַיַּעֲתֵר יִצְחָק לְהָ
לְנַלְכָּה אֲשֶׁר כִּי עֲקָרָה הִיא. אָמַר
וּרְبֵּיבִי אֶחָד, מִפְנֵי מָה הִיא עֲקָרָה?
מִמְּפֻנֵּי שִׁיאַר הָרָע אִינוֹ נִמְצָא בְּכָל
כְּבָעוֹלָם, וְעַל כֵּךְ אֵין נִמְצָא פְּרִיה
וּרְבִיה זָולְתִי בַּתְּפִלָּה. וּמָה
כְּפָתָח? וַיַּעֲתֵר לוֹ ה' וַתֵּהֶר רְבָקָה
אֲשֶׁר. כִּיּוֹן שְׁמַתְעֹור יִצְחָק הָרָע,
וּמִזְאָ פְּרִיה וּרְבִיה.

אָמַר רَبִّ יُوسֵי, אָם פָּנָן, מָה הַפְּרָשׁ
בּוּין הָעוֹלָם הַזֶּה לְאַוְתּוֹ זָמָן?
וּזְעֻדָּה, שְׁהָנָה הַכְּתוּב אָמַר
שְׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עֲשָׂה.
רַבִּי אַחָא, כִּי הִיא, שְׁהַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא הָעִיר אַוְתּוֹ לְעַנִּינִים
הַהְיוֹא שְׁצִירָה לְזֹוג, וְלֹא לְכָלָל
שְׁעָה, שִׁיחָה תְּמִיד עִם אָדָם כְּמוֹ
כְּעֵת, שַׁהְוָא נִמְצָא תְּמִיד
וְחוֹזְטָאִים בּוֹ בְּנֵי אָדָם, אֲלֹא
לְאַוְתּוֹ זֹוג לְבָדוֹ. וְהַתְּעַרְרוֹת
הַהְיָה תְּהִיה הַתְּעוּרֹות שֶׁל
שְׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שְׁכָתוּב
וְיִהְיוּקָל לוֹ וְחִסְרָתִי אֶת לֵב הַאֲבָן
מִבְּשָׁרָכֶם וּמִתְּמִתְּיָא לְכֶם לֵב בָּשָׂר.
מִמָּה זֶה לֵב בָּשָׂר? אָמַר רַבִּי
יְהוֹדָה, לֵב לְהֽוֹצִיא בָּשָׂר, וְלֹא
לְדַבֵּר אַחֲרָ.

רבי יצחק ברבי יוסי היה בא תאמאר שחברינו חכמי הארץ שעת הזוג אמר לו מיר קה כת השמואה לא תהייה אבל לא

אמור רב הונא, זה יוצר הארץ ושתि בנותיו, מתחלפות מכםות שחיו בראשונה. בתחילת לוט, מקהל מנול. עכשיו לבן, מלוקן, שאנו מקהל ומגמל בניוילו כבראשוונה. בתחילת שתי בנותיו חזקות כל אחת ואחת בכחה, ועכשיו שם הגדולה לאח, לאח בלי כה, לאח בלא חזיק, לאח מממשicha בראשוניהם. ושם הקטנה רחל, פרדקאמן, ולא כמות שחיו בראשונה.

**אמר רבי אחא בר יעקב, פא חזי, מה כתיב, ויעתר
יצחק לוי לנכח אשתו כי עקרה היא. אמר רבי
אחא מפני מה היא עקרה, מפני שיצר הרע אינו נמצא
בכחות בעולם, ועל כן אין נמצא פריה ורבייה זולתי
בתקלה, מה כתיב, ויעתר לו כי ופהר רבקה אשתו. בין
שמעתורר יצר הרע, נמצא פריה ורבייה.**

אמר רבי יוסף, אם כן מה הפרש בין העולים הזה לאותו הזמן, ועוד דהא קרא קאמיר דקדשא בריך הוא עבד. אמר רבי אחא, בך הוא, דקדשא בריך הוא אתער ליה לההוא עניינא דעתיך ליזוגא, ולא לכל שעתה דליה תדריך עם בר נש כמו בען, דאייהו אשפיכח פדר וחתאן ביה בני נשא, אלא לההוא זוגא בלחודי, ואתערותא היהיא, אתערותא דקדשא בריך הוא ליהוי, דהא הוא דכתיב, (יחזקאל לו) והסירושית את לב האבו מבשרכם ובנתתי לכם לבבשר. מהו לבבשר. אמר רבי יהודה, לב להוציאו בשר ולא לדבר אחר.

רבי יצחק ברבי יוסי היה אתי מקפטוקיא לזרד, פגע
ביה רבי יהודה. אמר ליה רבי יצחק, תאמר
דחייבנא חביבמי מתניתא אטערו להאי עננייא, דיוצר
הרע יתנשי מון עלמא בר ההייא שעטאו ליוונא. אמר
לייה, חייך הקב"ה אצטראיך יוצר הרע לעולם במתרא
לעולם, דאלמלא יצר הרע, חדותה דשמעתא לא

רבי יצחק ברבי יוסף היה בא מקופטקיא ללווד. פגע בו רבי יהונה. אמר לו רבי יצחק, מאמר שחייבנו חכמי הבריתא החזורה לענין זהה שיציר הרע ישפכה מן העולם, פרט לאוთה שעת הזוג. אמר לו, מייר, לך אריך יציר הרע לעולם ברג'ם לעולם. שאלמלא יציר הרע, חרות המשועה לא תהייה, אבל לא